

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.148
31 agost 2018
1'70 euros

la veu

de Benicarló

FESTES 2018

Benicarló ha tancat les seues Festes Patronals

...AMB EL POBLE A LA TELE!

Benicarló (Castellón)

DIRECTO ANIMALES EN LAS FIESTAS

Polémica por la muerte, por ahogamiento, de una vaquilla en el "Bous a la Mar"

CONVENI ENTRE EL VILLARREAL CF I EL BENICARLO BASE FUTBOL

1148

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Abaixem la persiana de les festes

Bé, un any més, i en van... hem tornat a gaudir de les nostres Festes Patronals que, segons, els seus organitzadors (i tots els anteriors, i no ho diem en to pejoratiu atés que és una realitat de la qual fan us totes les comissions), han estat les més participatives. És difícil poder assegurar-ho, tot i que de gent al carrer ne va haver la gana i, dit siga de camí, la gent, quan escolta la paraula "Festa", sembla canviar el xip i agafa el carrer com si fos casa seua. I això sempre és una bona notícia perquè dóna vida a la ciutat.

Si hem de parlar de les festes patronals, el primer que hem de fer és agrair a la Comissió de Festes l'esforç desinteressat que fa perquè la resta de gent puguem gaudir de les activitats programades però, sense oblidar, que tota programació es susceptible de millora. Fet aquest incís, resulta obvi que allò que ha funcional i ha tingut el seguiment majoritari de la

gent resultarà un encert i que el contrari voldrà dir que no ha estat així. Però això és lògic i normal perquè tots valorem segons el nostre criteri particular. Ara bé, hi ha algunes coses que semblen com enquistades i altres que seria bo que aperegueren per no deixar una franja d'edat, sense festes, que no acabem de vore-li que canvien.

Parlem del tema del botelló, endèmic ja, de la crida de festes amb els carros de supermercats plens de safes i garrafes d'aigua reomplides de vi que després serveix per tirar-s'ho al damunt, donant una imatge on sembla que el "mam" és l'únic que val (la imatge de la policia replegant els carros és ben eloqüent i sorprenent), i parlem dels adolescents que sembla no tenen un espai definit, a no ser que siga el del recinte de les penyes, i no creiem que haja de ser així perquè entre els 12 i 16 anys hi ha també vida.

És la nostra reflexió, ara els hi toca fer-la, creiem, a la Comissió de Festes i a l'Ajuntament.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

LA CONSPIRACIÓ DEL CONFETI

text J. GUILLEM

Ara que les estrelletes de confeti havien desaparegut i les faroles només presentaven el rovell dels orins dels gossos, ho han tornat a fer. Els rodolins de colors de l'any dos mil dèsset s'havien esvaït engolits per la implacable tasca dels escombriaires, però una quadrilla uniformada amb vestits blancs i la connivència de les autoritats, ha embrutat el poble. Un altre cop, tot empastifat. Al ritme d'una música infernal, destructives carrosses han negat els carrers d'infames paperets que igual que s'enganxen als cabells de la bona gent, embruten la roba cara dels arrogants. Cada any l'organització fa servir d'excusa que els xiquets disfruten amb aquest desgavell. Jo no me'ls crec. Des de quan els poderosos s'han preocupat per la felicitat infantil? Darrere d'aquest irracional esdeveniment es troba l'omnipotent indústria paperera que ven quilos i quilos de producte tots els anys a costa de deixar-nos el poble fet una porquereta. Igualment intervé l'influent sindicat de perforadors comprant les voluntats que calguen per

a que l'espectacle continue i els seus afiliats no coneguen les cues de l'INEM. El complot és manifest. Si mana la dreta, batalla de confeti. Si mana l'esquerra, també. Ens distreuen amb discussions trivials com l'aprovació o no d'un insignificant pla general urbà mentre les papereres unflen els beneficis del compte de pèrdues i guanys amb diners públics. Res més que focs d'artifici als que acudeix tothom secundant un vergonyós silenci al que no renuncien ni els antivacunes ni els que lluiten per un got de llet crua.

CARXOFA i PANISSOLA

Carxofa: per a la regidoria de Cultura, amb el seu regidor Barberà, per l'elenc de personalitats del món de les lletres que vindran de jurat al Premis Literaris Ciutat de Benicarló. Enhorabona!

Carxofeta (no arriba a carxofa completa, i amb una crítica positiva): per a la Comissió de Festes pel seu treball d'intentar fer unes festes dignes. Està clar que no ha estat tot a gust de tothom però el treball desinteressat cal agrair-lo. Tot i que això no lleva que els cal una reflexió i revisió del que han fet. Així és com se n'aprèn.

Panissoleta (no arriba a panissola completa, i sense crítica): als cantadors d'albades... a vore si afinen i rimen una mica més. Està molt bé que s'haja recuperat l'acte... però ara toc dignificar-lo. La nostra llengua s'ho mereix.

HEM TANCAT LES FESTES

text: REDACCIÓ

Benicarló ha tancat les seues festes patronals amb un balanç altament positiu. L'absència d'incidents destacables ha sigut el denominador comú d'uns festejos que van començar amb la suspensió de la proclamació de la reina de les festes en la plaça de Sant Bartomeu per culpa de la pluja i continuaven el dimarts amb la mort d'un bou en el recinte taurí. Són els dos únics incidents dignes d'esment en unes festes en les quals el civisme s'ha imposat sobre la minoria que (com passa massa sovint) han intentat desmerèixer els festejos. El botelló també és una altra de les assignatures pendents que deixa aquests festejos multitudinaris, en els quals els benicarlandos han eixit en massa al carrer per a gaudir del complet programa d'actes dissenyat per la comissió de festes.

Benicarló donava inici el divendres a les Festes Patronals 2018, amb la proclamació de la reina de les festes, Sara Herrero. L'acte va haver de ser traslladat de la plaça de Sant Bartomeu a l'auditori municipal Pedro Mercader per la intensa pluja que va caure durant tota la vesprada. L'encarregat de fer el pregó inaugural va ser l'artista Jorge Borràs (Benicarló, 1952), pintor i escultor llicenciat per l'Escola de Belles arts de Sant Jordi. Les protagonistes de la nit van ser al costat de la reina, la dulcinea, Ana Roca, i les dames de la Cort d'Honor: Andrea Ferrer, Meritxell Melet, Verónica Ferrón, Rosa María Cerdà, Andrea Najarro i María Oller, juntament amb les dames infantils Lucía Ancosta, Adriana Beltrán, Lucía Mejías i Claudia Morera.

El dissabte, Sara Herrero, reina de les festes de Benicarló, va ser l'encarregada de llançar el coet que va anunciar que les festes de Benicarló ja han començat. Ho va fer des de la balconada de l'ajuntament, i en presència de l'alcaldeessa de

Benicarló, Xaro Miralles, que va cridar a la responsabilitat durant els festejos i obria el seu discurs amb uns versos del poema de Carles Salvador que crida a la festa. Per la seua banda, la reina de les festes i dames de la seua cort d'honor van realitzar la inauguració del Mercat Conscient, programat en l'III Camden Bló i que estava situat en el carrer Moreres durant tot el cap de setmana.

Ja a la vesprada, es va oferir el primer dels actes programats en l'escenari de la plaça de Sant Bartomeu, una exhibició del club de gimnàstica rítmica Mabel. La cercavila dels Gegants des de l'ajuntament feia les delícies dels més xicotets, mentre que el concert de dolçainers i tabaleters i els de "Veniu a cantar" i "Fenòmens", reunia als amants de la música tradicional. Ja a la nit, el teatre itinerant dels Big Dancers i l'orquestra en la plaça de la Constitució, treia al carrer als benicarlandos per a participar en la primera vetllada festiva de les festes patronals.

el 2n Camden Blo va centrar les activitats durant la segona jornada de les festes patronals de Benicarló. Els actes que es van celebrar en aquest espai van incloure la trobada de dibuix urbà pel casc antic a càrrec d'Urban Sketchers Maestrat o les jornades d'art urbà, en les quals es van acabar de pintar els diferents murals que decoren els espais urbans triats per a aquesta fi. Ja a la vesprada, les Feres de L'Estel del Collet, realitzaven el seu recorregut per la ciutat. També era el torn del Grup de Música i Danses La Sotà, els qui oferien una actuació amb balls

ve de la p gina anterior

tradicionals de la nostra Comunitat. Ja a la nit, la Coral Polifònica posava en escena Els Miserables, concert en l'escenari de la plaça de Sant Bartomeu.

Benicarló va obrir el dilluns els festejos taurins amb la primera de les sis entrades de bous que es van realitzar durant les festes patronals. a la vesprada, la companyia Els pompiers realitzava un teatre itinerant per diferents carrers de la ciutat, que va arrossegar a públic de totes les edats. I a la nit, el multitudinari Sopar de germanor de pa i porta aconseguia reunir a prop de 5000 persones en la pl. de la Constitució. El divertit ball popular amb l'orquestra Jamaica SHow servia per a tancar la nit.

VOLTA SOLIDÀRIA

La VI Volta Solidària, a càrrec de la AECC (Associació Espanyola contra el Càncer), va ser un dels actes més destacats del programa de les Festes Patronals de Benicarló durant la jornada del dimarts. L'acte, que ha aconseguit consolidar-se dins del programa festiu, va reunir a una gran quantitat de simpatitzants, que van recórrer diferents carrers de la ciutat acompanyats pels ballarins de Guzmán Arts Escèniques. Per la seua banda, la LXXIII Exposició de Productes del Camp també va obrir les seues portes en els baixos de la Càmera Agrària per a mostrar diferents curiositats: carabasses gegantes, cebes descomunals i altres espècies que es conreen en el terme municipal de la ciutat.

UN BOU MORT

Un bou va morir el dimarts al migdia en el recinte taurí de Benicarló. L'animal, de la ramaderia Germans Belles de la Torre d'En Besora, estava sent exhibit en els tradicionals Bous a la Mar que es desenvolupen en el recinte taurí situat en el port pesquer de la localitat, i que

havien donat començament a les dotze del migdia. El bou va caure a la mar "i immediatament es va activar el protocol de seguretat", segons va explicar Xaro Miralles, alcaldessa del municipi. Aquest consisteix en l'aproximació d'una barca que està vigilant el festeig en tot moment per si ocorregueren aquest tipus de situacions. Així, l'animal va ser rescatat i portat a la rampa de pujada a la plaça però "va estar una estona fóra de l'aigua i es va desplomar com fulminat", relaten alguns testimonis presencials. I malgrat els intents de reanimació realitzats per diferents persones, l'animal ja estava mort. "Igual és que l'animal ja venia malalt, perquè ofegat no va morir", barrejaven alguns testimonis. El bou va ser carregat en un camió i tret del recinte taurí, encara que va caldre suspendre els festejos.

A les quatre de la vesprada, la ciutat va recuperar el pols festiu amb la celebració del Dia de la Dóna Torera, que a les quart de la vesprada tornava a omplir el recinte taurí.

LES ENTITATS

I el dimecres, les entitats prenen protagonisme en els actes festius. La ciutat va celebrar un Ball de gala en homenatge a les dames de les entitats locals 2018. L'acte, per al qual es van esgotar totes les localitats posades a la venda, es va realitzar en la pista annexa del pavelló poliesportiu i durant el mateix, es va retre homenatge a la Persona Destacada en l'Àmbit de l'Acció Social 2018, Jesús Arnau Fresquet; a la Millor Esportista 2018, María García Martínez; a la Millor Trajectòria Esportiva 2018, J. Gregori Bretó París; a la millor Entitat Esportiva 2018, Club de Tennis Benicarló; i a la Persona Destacada en l'Àmbit Cultural 2018, Josep Albiol Alberich. L'orquestra Nova Alaska, posava el punt i final a una de les nits d'etiqueta de les festes patronals de Benicarló.

ve de la p gina anterior

En la vespra del patró, l'atenció es concentrava en la plaça de Sant Bartomeu, on la Associació Musical Ciutat de Benicarló ofería la tradicional serenata a Sant Bartomeu. En finalitzar, el Cant d'Albades, a persones o entitats destacades per diferents llocs de Benicarló, reunia a nombrós públic. Per la seua banda, la falla Els Cremats ofería un Correfoc pels carrers del casc històric de la ciutat.

EL DIA DEL PATRÓ

La missa i la processó en honor a sant Bartomeu i els sants Abdó i Senén, van ser els actes centrals del divendres. Al matí, el temple de sant Bartomeu va acollir la missa concelebrada, a la qual van assistir les autoritats, reina, dulcinea i dames de les festes. En finalitzar, la cercavila amb la reina de les Festes, la dulcinea, la Cort d'Honor i les autoritats, els traslladava al Centre Geriàtric on realitzaven una visita als residents, amb els quals van compartir un plat de paella.

Ja a la vesprada, la processó recorria els carrers de la ciutat des de la parròquia de sant Bartomeu fins a la de santa María de la Mar, on es realitzava una ofrena de flors a la patrona de la ciutat. La gran mascletà mixta en la plaça de la Constitució posava el punt i seguit als actes de la jornada. A continuació, l'atenció es traslladava davant de l'ajuntament, on les principals protagonistes de les festes patronals participaven en la tradicional ballada popular.

ÀNECS A L'AIGUA

El festival marítim dels tradicionals ànecs a l'aigua de goma, va ser un dels actes que més públic va atraure en la jornada de dissabte, penúltima de les festes patronals de Benicarló. Una embarcació va transportar a la reina de les festes, dulcinea i dames de la cort d'honor per l'interior del port pesquer, on espavilats nadadors es van donar cita per a intentar caçar els nombrosos inflables que allí es van repartir. A més, es van llançar un

centenar d'ànecs de goma que, numerats, donaven dret a participar en el sorteig que posteriorment es va celebrar i en el qual es van repartir nombrosos premis. Prèviament, una fideuà popular va repartir prop de cinc-centes racions en la llotja marinera, gràcies a la col·laboració de la Confraria de Pescadors Sant Elm.

La inauguració del Mercat Medieval va ser un altre dels pols d'atracció de la jornada. Repartit per diferents carrers del centre del municipi, reunia a nombrós públic durant tota la jornada. Els aficionats taurins, per la seua banda, van gaudir amb l'entrada de bous, la desencanaonada desafiament i la desencanaonada d'un jòneç. Ja a la vesprada-nit, el desafiament de ramaderies per comunitats autònomes i el bou embolat aconseguia omplir la plaça fins a la bandera.

També els aficionats a l'esport tenien una cita en el calendari festiu amb la celebració del XL Edició del Cross de Festes de Benicarló i XXXIII Milla Urbana. La cercavila i exhibició de fanalets de meló de moro, treia al carrer la creativitat dels benicarlandos per a adornar aquesta fruita de temporada. Els monòlegs a càrrec de Jesús Manzano i Rafa Alarcón i el ball popular de finalització de festes amb l'actuació de l'Orquestra Welcome Band, posaven el punt i final a la jornada.

PUNT I FINAL

La desfilada de carrosses i la tradicional batalla de confeti van reunir el diumenge a milers de persones en els carrers del centre de Benicarló. L'acte, un dels més concorreguts de les festes patronals, s'iniciava a mitjan vesprada i reunia a les dames de les diferents associacions de la ciutat, falleres majors i reines d'altres municipis. Totes elles van pujar al damunt de les carrosses que la comissió de festes va disposar per a l'ocasió. Armades amb confeti, van atacar al nombrós públic que es va congreguar per a participar en l'acte, deixant el centre de la ciutat amb una catifa de papers de colors. Ja a la nit, el gran castell de focs artificials tancava les festes patronals del 2018.

REPÀS POÈTIC DE VIDA

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

JOAN – ELIES ADELL(2018).
Res no és personal.
Barcelona. Edicions Saldonar.

Hi ha edats que propicien fer un repàs de vida, fer una mirada cap arrere i recordar moments destacats de la nostra biografia. Joan – Elies Adell acaba d'arribar als cinquanta anys i amb aquest llarg poema dividit en quatre parts i escrit en octosíl·labs recorre moments destacats de la seua existència.

Comença el llibre amb el record d'un xicotet accident on es va lesionar el turmell quan tenia cinc o sis anys. És l'excusa per a interrogar-se sobre el present, sobre qui és ara. Tot i que això li provoca dubtes.

*“Qui ets tu ara? Pregunta retòrica,
o pregunta trampa?”*

Tot i que sembla cercar en la infantesa la seua identitat.

*“O prefereixes ser una pàgina
que es desprèn d'un llibre i circula
lliure pels carrers de la tarda
fins que hi trobe acomodament,
en algun racó, o fins que algú
la llance en una paperera?”*

Continua el poemari amb el record de les pesades tardes d'estiu de la infantesa, fins a arribar a l'adolescència i el despertar del desig. El subjecte poètic va recordant persones, però també sensacions i olors, i s'emociona en recordar aquells anys i aquella gent:

*“Ara t'emociona, sense
adonar-te'n, qualsevol cosa/
que et porte a ells.”*

És molt interessant en aquest apartat el diàleg que manté amb el fill, el qual ha crescut separat molt de temps d'ell, i el paral·lelisme amb la seua relació amb el seu pare. S'imagina els pensaments del fill quan tinga la seua edat. Juga molt el sentiment de nostàlgia cap al passat amb la seua projecció cap al futur.

Acaba aquest apartat amb una reflexió sobre la poesia. El poeta es pregunta si realment la poesia serveix per a traure de *“la fondària d'una mar”, de l'interior de la persona, els records d'antics amors: “i allibera el record de mossos/ felins clavats al coll(...)/ enfebrats versos/ dits a cau d'orella”* o per a recordar *“les faccions dels nostres morts.”*

En la segona part recorda quan va descobrir la literatura quan feia el segon cicle de l'EGB en la biblioteca del poble i va començar a

*“a construir-se l'incert jo
que encara en mi hi entreveig.”*

Es pregunta si es perdran els records i recorda Samuel Beckett:

*“mai no hem d'abandonar l'illa
de la nostra pròpia infància.”*

Continua l'apartat ja amb el poeta en l'adolescència amb els primer amors platònics, el descobriment de la música i ja més tard una festa desenfrenada en una discoteca de la carretera del Saler. Es pot apreciar que vol fixar el record d'uns temps feliços.

*“Així vaig créixer feliç(sempre/
ho he volgut creure) durant anys,”*

En la tercera part té especial protagonisme la presència de la mare, i com l'afecta el pas del temps.

La mort ocupa un espai important a partir del costum de l'Alguer de recordar els morts amb fotografies i records dels morts pels carrers.

En la part final reflexiona sobre el pas del temps:

*“Estic d'acord amb qui declara
que no existeix pas el temps,
sinó la realitat que acomoda
llum en el rebost de la memòria.”*

Per últim l'amor pot ser un antídoto per a lluitar contra el poder destructor del temps:

“Escriu, m'has inundat de vida.”

Joan- Elies Adell a partir de la seua experiència vital, ha escrit un llibre amb els grans temes universals. Res no és personal perquè tot allò de que parla el poemari, encara que situat en un temps i en un espai concret, són qüestions universals. Un llibre madur i molt recomanable.

MEDITERRANI ENDINS

text JOAN HERAS

Ara la mar, aquesta mar nostra, batega suaument. El sol, benvolent, acarona les ones i la gent que encara gaudeix de la platja -uns nens que segueixen tossudament la seva àrdua tasca de fer castells de sorra, aquesta parella que ara entra a l'aigua amb decisió, l'home que passeja per la riba, la noia que asseguda a la sorra fuma i busca alguna resposta mar endins...- senten que aquests darrers rajos, lluny de la inclemència desvergonyida de fa unes hores, comencen a dibuixar els colors del capvespre.

Penso, distretament, en els límits imprecisos de l'horitzó d'aquesta mar que, incansable, ens recorda que és font, representació i metàfora de la vida. D'una vida que s'escampa, imprevisible i punyent, per tots els matisos de l'alegria i la tristesa, de la serenitat i la por, dels dubtes i les certeses, del metrònom de l'inaturable pas del temps. I mentre aquests pensaments dispersos i imprecisos s'escampen i s'ofeguen mar endins, més enllà del batec suau de les ones que pessigollegen la platja, sento uns acords de guitarra –no sé si provenen d'algun punt amagat d'aquest passeig o d'algun racó dels meus estius passats- que aporten calidesa, a ritme d'havanera, a aquest capaltard lent d'agost madur. Uns acords, una melodia, que fan sortir del magatzem de la memòria altres melodies, altres cançons, que parlen de la mar. M'aturo especialment en dues cançons –dues entre tantes- que comparteixen la capacitat d'emocionarme, de trasbalsar els meus sentiments, i alhora m'ajuden a entendre i veure aquesta mar –aquesta mar nostra- com un paisatge de mort indigna, de bellesa esperançada i de confiança en la força del nostre compromís. Moustaki i Maria Mercè Marçal –musicada per Ovidi3- em regalen nous colors –un gust molt especial- a aquesta quieta i lenta tarda que ja s'apaga. Si us ve de gust, us proposo que mireu la mar des d'aquestes dues cançons. Potser hi trobareu nous matisos, potser descobrireu una lleu sentor càlida que us parli de la vida amb la calidoscòpica explosió de batecs que ens regala i que, de nou, constantment, ens recorda que ella, la mar, n'és la font, una bona representació i la seva millor metàfora.

En el Mediterrani (G. Moustaki)

En aquest gran bassal on juguen nens d'ull fosc,
hi ha tres continents, i un llarg passat d'horror;
històries d'opressió, profetes, déus i tot.

Fronteres

També un estiu molt bell que no tem la tardor.
Mediterrani al vent.

Hi ha olor de sang flotant en els seus rius,
països castigats, ferits, i morts, i vius;
les illes amb reixats, i murs que són presons.
També un estiu molt bell que no tem la tardor.
Mediterrani al vent.

On el primer colom va néixer sota una ombra,
hi ha sempre un olivar que mor sota les bombes;
i pobles oblidats... la guerra els va segant.
També un estiu molt vell que espera els que vindran.
Mediterrani al vent.

En aquest gran bassal, jugàvem, innocents;
el vent omplia el seny; la salabor, la pell.
Els meus companys de joc s'han fet homes ja grans,
germans d'aquests que us dic, que el món ha
abandonat.
Mediterrani al vent.

A sobre el Partenó, el cel era de dol;
i en altres llocs del món, planava el desconsol.
No oblidarem el mal d'Atenes i Barcelona,
malgrat tots els estius que el nostre mar ens dóna.
Mediterrani al vent.

Cançó de fer camí
(Maria Mercè Marçal / Ovidi3)

Vols venir a la meva barca?
-Hi ha violetes, a desdir!
anirem lluny sense recança
d'allò que haurem deixat aquí.
Anirem lluny sense recança
-i serem dues, serem tres.
Veniu, veniu, a la nostra barca,
les veles altes, el cel obert.
Hi haurà remes per a tots els braços
-i serem quatre, serem cinc!
i els nostres ulls, estels esparsos,
oblidaran tots els confins.
Partim pel març amb la ventada,
i amb núvols de cor trasbalsat.
Sí, serem vint, serem quaranta,
amb la lluna per estendard.
Bruixes d'ahir, bruixes del dia,
ens trobarem a plena mar.
Arreu s'escamparà la vida
com una dansa vegetal.
Dins la pell de l'ona salada
serem cinc-centes, serem mil.
Perdrem el compte a la tombada.
Juntes farem nostra la nit.

ANTIGA NACIONAL 340: ES RESOLDRÀ UNA CRUÏLLA HISTÒRICA.

textPSPV-PSOE BENICARLÓ

La consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, María José Salvador, acompanyada pel Director General d'Obres Públiques, Transport i Mobilitat, Carles Domingo, ha visitat Benicarló per presentar les obres d'una nova rotonda que es durà a terme pel seu departament per millorar la seguretat viària de Benicarló. Aquests obres s'iniciaran en setembre.

Una rotonda molt necessària a la Intersecció de la travessia de la fins ara N340 i el carrer de Sant Francesc. S'eliminarà el trànsit de vehicles al túnel, es reduirà la velocitat del trànsit, es faran quatre passos de vianants al voltant de la rotonda. Més Seguretat. Més mobilitat sostenible. És resoldrà una cruïlla històrica. Així ho ha declarat la consellera María José Salvador, acompanyada per l'Alcalde de la ciutat Xaro Miralles. Està previst que les obres s'allarguen uns 2 mesos. Aquesta no serà l'única actuació que es farà a l'antiga nacional 340. Està previst que, abans d'acabar l'any 2018, és licitin altres obres a la N-340A, a càrrec, en

aquest cas del pressupost municipal de Benicarló, i per import de 900.000 euros. Actuacions «destinades a millorar la seguretat vial i la circulació i que, a més, són necessàries per a convertir la carretera en el bulevard que tenim projectat», en paraules de l'alcalde. En concret, es marcarà el vial (és reduirà l'amplària), es taparan les cunetes existents amb formigó drenant, es prepararan les rotondes que es construiran (als encreuaments del camí Mallols, del passeig del Febrer i Soriano, del carrer d'Uildecona i del carrer del Puig de la Nau, a més de la esmentada anteriorment de la carretera de Càlig, a càrrec de la Generalitat Valenciana) i es projectarà la nova il·luminació, uns quants espais laterals que es destinaran a camins per a vianants i bicicletes i el canvi d'algunes parades d'autobús. Aquest equip de govern, a diferència d'altres forces polítiques que parlen ja de fer balanç de cara a les eleccions de 2019, segueix treballant, i continuarà treballant fins a l'últim dia de legislatura. Recordem que encara falten nou mesos per a les eleccions. Massa aviat per parlar de balanços quan encara queda casí un quart de legislatura.

PER A ENTENDRE, ESCOLTAR

textJUAN ANTONIO MAÑÁ FERRER

PORTAVEU PP BENICARLÓ

Com oportunament va ser indicat i explicat en Ple, el grup municipal del Partit Popular de Benicarló va votar en contra de l'aprovació del Pla General Estructural a causa dels efectes perjudicials del PATIVEL, instrument urbanístic autonòmic que ha transformat en sòl protegit la totalitat de la zona litoral nord de Benicarló.

Des del grup municipal del Partit Popular considerem que l'equip de govern de Xaro Miralles hauria d'haver formulat les al·legacions necessàries perquè la zona s'exclouera del PATIVEL, mantenint-se com a sòl no urbanitzable comú i no com a sòl no urbanitzable protegit, qualificació que dificultarà en el futur qualsevol possibilitat de desenvolupament urbà sostenible. A més, no compartim els motius o valors que la Conselleria exposa per a considerar que la nostra zona litoral nord haja de ser susceptible d'aquesta especial protecció. Considerem, de la mateixa manera que

l'àmplia majoria dels propietaris d'aquest sòl, que no existeixen en la nostra zona litoral nord recursos o valors amb la rellevància paisatgística que es pretén en el PATIVEL, no sent aplicable la seua preservació com a sòls protegits. Entenem, per tant, que des de la Conselleria no s'ha realitzat un procés d'avaluació rigorós i degudament justificat, impeding així qualsevol possibilitat de desenvolupament futur sostenible.

En definitiva: per a entendre, escoltar, doncs si alguna cosa va quedar clara en la sessió plenària, va ser que l'equip de govern no va formular cap al·legació al PATIVEL respecte a la motivació de tan especial protecció perquè comparteix els criteris de la Conselleria, i que l'aprovació del Pla General Estructural no obstava al fet que l'equip de govern, si és que no compartia les motivacions del PATIVEL, haguera pogut formular al·legacions, i fins i tot recórrer en via contenciosa. Però la crua realitat és que, per algun motiu encara incomprensible per a molts ciutadans, Xaro Miralles aplaudeix les conseqüències del PATIVEL, malgrat estar enterrant amb la seua complaença el futur de la zona litoral nord de Benicarló.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Camdem Bló encara

Bé, ja s'han acabat les festes i, com diu la dita, ens hem quedat les bèsties. A vore, que no insultem a ningú però açò de les dites sempre ens ha agradat i esta en particular la repetim en acabar la setmana festera per antonomàsia del poble des del primer any de la secció. Dit açò tenim entés que, si fa o no fa, tot ha anat com calia, ningú ha pres mal -bé una vaca, que ja en parlarem- i ara a passar un any més. Això sí, nosaltres com a bons ciutadans, alerta, no de *siutadanos!*, sobre algunes cosetes que hem vist i altres que ens han contat també tenim una opinió. I tal com vam acabar a la passada veu, com l'all, ens tornem a repetir amb el "Camden Bló". Ha estat curiós açò de l'art al carrer, si més no, però perquè un repetisca fins a la societat el mot de marres pel programa, o per on siga, no aconseguirà que el barri londinenc de Camden s'extrapole ací a ca nostra. Allò és una particularitat intrínseca d'allà, amb unes característiques pròpies d'un barri alternatiu, com una mena de ciutat dins de la mateixa ciutat, on les façanes dels edificis tots tenen la característica d'una decoració creativa i única. Està bé això de pintar certes façanes o penjar un rètol a l'entrada del carrer de les Moreres, però hauríem de mirar de ser més originals. Potser pixem massa alt si volem imitar en sec el que fan a un barri de Londres o a Glasgow, no veiem que els murals que tant ens criden l'atenció són el resultat d'una realitat ben diferent que inclou milers de locals d'oci i creació cultural, una vigorosa societat laica, oberta i multicultural, uns carrers més bé nets, un cert respecte per la cosa pública... No es tracta de fer la pintureta i avant. A la millor sortiríem guanyant si començàrem pels fonaments. I compte, que les intervencions en general ens han agradat molt.

La vaca

Continuem... amb la vaca! Sí, una vaca. I és que la mort d'una vaqueta al recinte dels bous, segons sembla, va ser l'incident més remarcable de festes en alguns mitjans. Quin enrenou que s'ha muntat! Primer que si es va ofegar. Després que no, que si li va agafar un infart fora. Després que si ja estava

Según ha informado el Consistorio de la ciudad en un comunicado recogido por *Europa Press*, el animal cayó al mar e "inmediatamente se activó el protocolo de seguridad". Este consiste en la aproximación de una barca que vigila el festejo por si ocurre este tipo de situaciones.

La vaquilla fue rescatado y trasladado a la rampa de subida a la plaza, pero tras estar un rato fuera del agua "se desplomó fulminada", tal y como ha explicado la alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles. Pese a los intentos de reanimación, el animal ya estaba fallecido cuando fue sacado del mar, por lo que lo cargaron en un camión para sacarlo del recinto taurino.

malalta. I tot per acabar sortint a Telexafardeo 5 que ho va deixar ben apanyat. Sí, a la cadena del *Sálvame* i companyia, on la carnassa sensacionalista és el pa nostre de cada dia, només els va faltar fer-li l'obituari. Clar, va ser sortir a la cadena de marres i, com no, com apareixia al titular que podeu vore en la imatge la "polémica estava servida." Les xarxes socials bullien com cassola en forn en la mar de la desinformació i així es va acabar de coure l'embolic. Com podem llegir en esta obra mestra del periodisme "la vaquilla fue rescatado", "tras estar un rato fuera del agua se desplomo fulminada", "el animal ya estaba fallecido cuando fue sacado del mar"... Brillant i objectiu, en la línia de Telexafardeo 5. De tota manera, açò dels bous a la millor també caldria replantejar-s'ho una mica. Motius en sobren, en

donem només un parell: a més del sempre presumpte maltractament, els perills que comporta esta modalitat, la privatització de la plaça pels cadafals, el fet que possiblement siga l'única oferta vespertina per als adolescents... Ja ho miràrem si això, no?

Organització, organització!

Va, canviem una mica de tema i anem al diumenge a la tarda, que hi havia tanta activitat musical que ningú sabia on pegar-la. Teníem la plaça de l'ajuntament per una banda, per l'altra, amb el gruix dels esdeveniments, la plaça de Sant Bartomeu i per acabar de rematar, algun baret amb el seu espectacle propi. Ja teníem muntat tot un quirigall musical al centre del poble. La cosa,

ve de la pàgina anterior

segons per qui, podia semblar divertida, però per uns altres una empenyamenta. I és que no se sabia què o a qui estaves escoltant, si la Sotà, el Concert infantil, els Miserables o el *duo correcominos*. Però el mateix havíem tingut dissabte, amb el concert de dolçaines, la trobada de gegants i el ball de Madison tot en un rovell al centre del poble. A vore, no és per criticar, que és la nostra faena, però això no pot passar.

Un no parar

Per cert, tornant a la gran quantitat d'actes al mateix temps, tenim entès que qui es va seure a vore i escoltar La Sotà ja no va alçar el cul de la cadira fins a les tantes. Mireu si la cosa va ser curiosa que hi va haver qui va encarregar al *xino* que li portara el sopar allí a la plaça de Sant Bartomeu. De debò ho estem dient, que entre actuació i actuació no hi havia més temps que el que hi havia i calia agafar forces. Recordeu aquella dita tan coneguda de "quien se va a Sevilla pierde su silla"? Doncs això, tots ben assegurats, no fóra cas que et quedares sense cadira i et tocara eixir a ballar. I no ens ho estem inventant! Com diu un tafaner, *palabrita del niño kesus!*

Detalls per millorar

Pel que fa al Mercat Medieval, va ser bona, per no dir molt bona, la idea de no tirar palla pel terra. No sabem si la idea va ser d'ells o de la Comissió però es d'agrair perquè així enguany, els embornals no quedaran embossats un bon grapat de

Marta Escudero Albor és amb Bettina Pepiol Dorizon.

1 hora · 🌐

Anit amb Cristina, la representant del Club d'atletisme, demostrant que les dones podem ser boniques però també som molt molt fortes!
Demostració d'alçament de pes (o de regidora en este cas 😊)

setmanes, amb el consegüent problema quan plou fort, com passava abans. I, per cert, caldria cuidar detalls com l'aspecte i la indumentària els trobadors estos que li pegaven a la flauta, el tabal i la gaita, perquè tenien una pinta que el que menys semblava era medieval. Que voleu que us diguem, amb una mena de gel·laba i turbant i amb algun que altre camell... En fi, devien ser nouvinguts de terres de més, més, al sud! De tota manera vos mireu la foto i decidiu si anem errats.

Alçament de regidora

La veritat és que les festes sempre ens aporten una bona dosi de curiositats. I tantes que ens hem deixem perquè no es pot estar a tot arreu si no eres Mundo i alcalde, ara, sense dubte, la imatge que més ens ha impactat és, com molt bé diu la regidora Marta Escudero, la de l'"alçament de regidora bonica". Mireu que n'hem vist de coses paregudes, alçar pedrots, carros, cotxes, alçar les celles... però esta se supera, sobretot perquè, com molt bé diu la regidora, qui l'alça en braços és la representant del Club d'atletisme. Una dona! Jas, el sexe debill! Enhorabona a les dos!

Valencians, en peu alceu-se!

I tanquem la setmana festera amb un parell més de curiositats. La primera sobre coloretts: algú es va fixar en el detall que les agulles que subjectaven les partitures al faristol de la serenata a sant Bartomeu eren grogues? Com deia un altre tafaner "Gool de Barberà!" I l'altra, a col·lació amb l'himne de l'exposició, o de *nuestra región*, que enguany no va ser cantat pel nostre tenor de referència. Suposem que esgotat de la cantada que va fer com a solista un dia abans. Doncs això, els tafaners, que sempre anem al detall, ens vam adonar que la gent no se sap la lletra. Us ho podem ben assegurar. Dels que teníem al costat tots van començar amb el "Per ofrenar nuevas glorias..." i van acabar fent com el xinta-xinta de l'himne espanyol. Això sí, els del PP els primers a alçar-se... tot i que tampoc se'l sabien. Que els vam mirar de bon a prop! Quanta hipocresia! *Y colorín colorado este cuento se ha acabado.*

CARTA A ... ILDEFONSO AÑO

textEL LECTOR

Distingit senyor,

Com a contribuent que he viscut, gaudit i patit les passades festes i aprofitant que La Veu em brinda setmanalment aquesta anònima tribuna m'agradaria dir-li què m'ha agradat i què no d'aquesta frenètica setmana.

Reconec que no soc molt de sortir de casa, però sense voler, sempre senyales una mica aquestes dates. No vaig al ball ni a les penyes ni als bous, però em fa molt content anar pel carrer i comprovar l'animació que hi ha en un poble que, tret d'alguns dies excepcionals, no invita massa a pegar-hi voltes. Com a bon benicarlando, he vist molts dels actes per la tele perquè allò de participar no està fet per a nosaltres.

Anem a pams. Això que hi haja dames i reines, què vol que li diga, em sembla una mica «anacrònic». No sé si anacrònic és l'expressió. Pobres xiques, els diuen que si representen el seu poble (que no s'ho creguen, quina responsabilitat!), que si han de ser unes festes inoblidables que han de viure a tope, les fan desfilars perquè hom les mire i fins i tot hi haurà gent que les deu jutjar (ja sap: quin mal gust, quin vestit de més collons, s'ha lluit la peluquera...). Sé que no és políticament correcte que li diga que des d'una perspectiva possiblement feminista (tampoc sé massa bé què vol dir feminista en aquest context) són tractades en alguns moments com a «xiques florero». Ai quina n'acabo de dir, no en faça cas, senyor Año, que ja dic bobades. A més, i en açò sí que trobo que podria fer alguna cosa, que en ple segle XXI la reina de les festes duga una banda amb la bandera espanyola i la inscripció «reina de las fiestas» potser no es corresponga amb els temps que vivim. No sé, ja li dic.

I les penyes. Quin gran invent. Allarguen la nit fins que surt el sol, permeten que el jovent es quede al poble i els pares saben que no hi ha el perill de la carretera i, que caram, s'ho passen molt i molt bé. S'agraeixen les campanyes per no xamar, no endrogar-se i no passar-se'n en general amb res ni ningú. I també per orinar als llocs situats ad hoc. Però, clar, és que una gran part de la festa per a molts (una majoria? No, home, no!) consisteix a beure, ingerir molts combinats a un preu modest i hi ha qui no en sap de beure. Mala imatge la de xics i xiques el dia de crida amb les samarretes xopes de vi o sangria i amb els carrets de mercadona plens

de beguda (fins que van ser requisats pels municipals). Podem xalar sense beure?, em pregunto.

De bous no n'he vist ni un. Són, sens dubte, l'espectacle que mou més gent durant les festes. No sé què tenen aquestes bestioles que ens fem tots bojos. Enguany he sabut que s'ha mort una vaca. Res de nou. Alguns mitjans de comunicació sensacionalistes se n'han fet ressò i la xarxa n'ha anat plena amb opinions de personatges tan coneguts com Santiago Niño Becerra o una tal Carolina Punset. La legislació valenciana en temes de bous al carrer és molt garantista (més que enlloc) i trobo que, mire, si jo he de treballar per poder menjar (en una cosa que no m'agrada, ja s'ho pot pensar), les vaques i els bous també també s'han de guanyar l'herba, el pinso i les atencions veterinàries que reben. Per a mi, i ara tornaré a posar la gamba, no ha estat més que un tristíssim accident laboral. Ara bé, dit açò, penso que cinc dies de bous són massa dies; em sembla molt de poble. A més, vénen ramaderies de l'Aragó, d'Alacant, de València o fins i tot de França. Per ací al voltant també n'hi ha de ramaders i no cal tant de bou serril i tanta solfa. Més li'n diré, els bous embolats - això sí que em sembla una salvatjada perquè l'animal és molt humiliat a l'hora de posar-li els ferros entre aquella marabunta de gent- no han estat mai una tradició a Benicarló; els primers van ser cap allà finals dels anys setanta em penso. El que vull dir-li és que igual aquest dia de bous es podria substituir per l'actuació d'algun cantant o grup (a mi m'agradaria que valencià) i hi hauria gent que també seria feliç.

Veig que m'he quedat sense espai. Li prometo («l'amenaço») que la setmana que ve li tornaré a escriure.

Au, descanse que s'ho ha guanyat!

SANG O MERDA: TU TRIES!

text SOFIA URC

foto JESUSMAESTRO.COM

La mar, acollidora i amb personalitat entregada. Eres sempre bella i espai animat; quan estàs calmada, quan t'il·lumnina el sol, brava, forta, fosca: però sempre rebel. De tu, rebem aliment, temperatura, humitat, aire, calma, força, neteja; i com a poble: personalitat. A tu, aboquem ... tot el que no està escrit.

I, resulta, que algú ho ha filtrat a la premsa i va en boca de tothom. Fins i tot, han tret l'alcaldeessa en la premsa comarcal acompanyant la notícia com si ella en fos responsable (en part n'és). Sembla que els controls del capitalisme, de vegades, no compleixen amb els paràmetres de salut pública (atenció a la magnitud de la tragèdia) i, de quan en quan, ho sabem.

No ho sabem per algú que estiga preocupat per la salut de l'aigua. Ho sabem gràcies a la lluita de poders polítics i les seues filtracions a premsa per desbançar-se. Si la filtració ocorrerà en el govern de qui ho ha fet públic, ho voldria amagat. I deixem-nos d'escaparates barates.

Els problemes de salut ens venen per terra, mar i aire. De la terra se n'encarreguen les químiques i les urbs, del nostre aire, el botafumeiro (malgrat l'embut d'Auswitch) i la mar ho traga tot sense remei. Ara, no fem un drama per uns índex que el primer temporal d'agost ja quasi s'ha emportat (com la pedra menuda que llaureu totes les dies).

Plàstics, aigües residuals (passades per depuradores o no), neteja de dipòsits de vaixells, petrolieres abandonades, rius assecats, abús de les captures, agressions al fons marí, bidons nuclears... la mar és tota una. Aigua connectada en tot el planeta, moguda per un cicle natural i base de la supervivència humana. La nostra mar, des de la desembocadura del riu Aiguadoliva, a la desembocadura del barranc d'Alcalà, comparteix problemes més greus que uns bacteris.

La nostra mar Mediterrània comparteix costa amb Palestina, Síria, Líban, Líbia i tot el drama humà que s'està produint a no més dels quilòmetres que farem per anar-nos-en de turisme. Ara, és notícia que quatre *guiris* no puguem prendre el bany en un pam de costa especulada i dissenyada en cases de barrets?

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

BOUS VS. ÀNECS

text PIO J. COLOM BOU

Els que ja tenim una edat, recordem amb afecte un esdeveniment que any rere any apareixia al programa de les nostres festes patronals. Sí, quan el nostre port era bonic, i no convertit en el que és, abans fins i tot que ens sortiren falles, a Benicarló ja gaudíem amb els nostres volguts i enyorats patos al agua. Així, en castellà.

Però un bon dia, vaja vosté a saber per què, els ànecs van volar i mai més se'ls va tornar a vore.

Denúncies de protectores? Manca de pressupost? Manca d'ànecs? Mai ho sabrem, però la veritat és que pel que sembla ni estan ni se'ls espera.

Cosa ben diferent succeeix amb els bous a la mar. Ací els tenim, com cada any, a la programació de festes.

Per què es prohibeix llançar ànecs a l'aigua, que és un dels seus mitjans naturals, i no es prohibeixen els bous que nedant a la mar són uns autèntics patos?

El perquè no el sé. És com si es prohibira amollar coloms des de l'alt d'un campanar i es llançara, què diria jo, una cabra.

Sense anar més lluny en aquestes festes s'ha ofegat una vaca. Com diu? Que als bous a la mar s'ha ofegat una vaca? Serà possible! Això és inadmissible! Sembla mentida que ben entrat el segle XXI succeïsquen aquestes coses. Ja n'hi ha prou de menystindre el sexe femení. Exigeixo que, d'una vegada i per sempre, al programa de festes pose "exhibició de bous i vaques a la mar". Si són

Moixigangues Zoòmaques

bones per ofegar-se també ho són per sortir al llibret.

La veritat és que sempre m'he preguntat per què l'ofegament d'aquests animals succeeix amb tanta freqüència.

És per això que vaig acudir al meu gran amic Ricard Pernod, de Nimes, que és un savi en el que al tema es refereix i pel que fa a tots els altres temes, també. La resposta no va poder ser més contundent: els bous (i les vaques) s'ofeguen pel cul. I em va remetre a la tesi del Dr. James

Wheaterspoon de la prestigiosa Universitat de Sausalito, Califòrnia, titulada "Bulls & cows, keep their ass dry!" que ho demostra categòricament.

Podríem fer alguna cosa? I no em refereixo a cosir-los el ses. No sé. Un tap, un arnés, un artefacte, algun sistema..., un invent que evite a aquests animals una mort tan poc digna.

En fi, ja veig que no hi ha solució i que cadascú vindrà a ofegar-se a la seua manera. Els bous pel cul, els banyistes per nas i boca, les penes per l'alcohol i les faves per la cassola.

En canvi, si la mare naturalesa ens obsequia amb un animal que no s'ofega pel cul, aquest és l'ànec. De fet, el ses d'un ànec és model i guia d'estanqueïtat. El cul d'un ànec és tan estanc que hi podríem comprar una caixa de Faries, timbres a metàl·lic de diferents valors i uns caramels de menta.

Però tot és parlar per no callar. Continuaran fent caure els bous i les vaques a la mar i no confio a tornar a veure els elegants ànecs a l'aigua.

I és que, ja ho poden vore, sempre és el bou qui acaba pagant el pato.

POR I VERGONYA

text ALEJANDRO GONZ`LEZ

En temps on els brots contra l'immigrant proliferen, potser ajudi la lectura de l'oportú article d'Olivia Muñoz-Rojas publicat en *El País* el 14 d'agost.

Produeix desassossec que a Espanya capdavaners polítics com Casado i Rivera utilitzin cert discurs xenòfob com a arma per acontentar i captar votants. Si aquesta fos la seva única motivació és una autèntica vergonya. Si realment forma part del seu ideari polític, la possibilitat que aconseguixin el poder polític fa por.

En fi, tot un exercici d'irresponsabilitat política. Casado i Rivera, la dreta en manera extrema.

SUPERVIVENTS

text MIQUEL IRUELA LÓPEZ,

PRESIDENT D'ESQUERRA-BENICARLÓ

És el mecanisme de supervivència més compartit. La por ens obliga a estar alerta de les amenaces, estimula la nostra capacitat de reacció, ens condiciona individualment i com a grup. Podem dirigir les pors alienes cap a l'acció constructiva o cap a l'odi, podem esforçar-nos per superar-les o deixar que se'ns menguen. Tindre por és natural, però fomentar-la és perillós.

Personalment, em genera una intensa preocupació observar com la dreta neoliberal pren el populisme feixista com a principal eina de supervivència. La crisi de les persones refugiades serveix d'excusa perquè polítics com Benjamín Martí compartisca publicacions de contingut xenòfob per xarxes, i no és la primera ramalada racista que tenen els de Ciudadanos al nostre poble. Em preocupa que es faça demagogia amb l'apropament de presos d'ETA mentre que la violència masculista, l'augment dels atacs per part de la nova extrema dreta, i la corrupció dels presidents flamants i dels reis jubilats passen desapercebuts per als partits conservadors. Em preocupa que la meua llengua i el meu país patisquen l'ofensiva constant d'una Espanya en blanc i negre. Em

preocupa que el mitològic estat de dret siga més important que la justícia social, i tindrè por el dia que això es normalitze.

La política municipal sembla un instrument limitat si es mira des de lluny, però una vegada t'hi apropes es veu clar que les possibilitats d'incidir en la societat són moltes i molt diverses, quan hi ha ganes i voluntat de canvi. S'ha demostrat que es pot sobreviure als governs de dretes, i fins i tot fer-los fora d'allà on semblaven hegemònics. Malgrat la mitosi simètrica del bipartidisme, el PP continua com a principal adversari; tot i això, la seua capacitat per a trobar aliances és històrica, i de ben segur que qualsevol crossa els servirà si això implica recuperar el poder.

La corrupció, el desgovern i l'autoodi són perills recurrents, i dependrà de nosaltres si continuem treballant per un Benicarló millor o si ens hem dedicat només a escalfar-los la cadira. Cal fer els deures i no abandonar-se a l'autosuficiència, no fos cas que un excés de confiança acabe convertint-se en una estratègia kamikaze. Des d'Esquerra Republicana del País Valencià, ens oferim a debatre amb totes les formacions polítiques d'esquerres i de visió nacional valenciana per tal de configurar un front comú contra la dreta, amb generositat i determinació. És una posició que s'ha demostrat factible i efectiva en moltes ocasions, i creiem que renunciar a aquest principi seria un error imperdonable. Cal sobreviure, ens ho devem.

NOTA DEL GRUP MUNICIPAL DE CIUDADANOS A BENICARLÓ

text CIUDADANOS A BENICARLÓ

Des del Grup Municipal de Ciudadanos a Benicarló lamentem profundament les intencions de ERPV al voler crear polèmica sobre una notícia del periòdic Las Provincias, compartida pel nostre portaveu, Benjamín Martí, on demanava l'opinió dels seus seguidors a la xarxa social Facebook, sobre el contingut de la mateixa. La notícia, que encara es pot veure publicada al web del diari, suggeria un tracte injust en la concessió d'ajudes socials a diferents col·lectius. Arran d'aquesta publicació, diferents persones vinculades a sectors pròxims a Compromís i ERPV van definir el Sr. Martí com a xenòfob i racista.

Volem deixar clar que en cap moment el Grup Municipal de Ciudadanos ha fet cap menyspreu a ningú per ser raó del seu lloc de procedència o

religió. El fet de ser d'un altre país d'origen no és motiu de discriminació, però a la vegada pensem que és el nostre deure defensar els drets dels nostres ciutadans davant possibles greuges comparatius.

Ciudadanos és un partit obert i transparent, el qual té com a objectiu fer una societat més justa per a tots, tant per als que ens han votat com per als que no ho van fer. L'enfrontament, el menyspreu als que pensen diferent, a les tradicions i a gran part dels benicarlandos no són justament les nostres senyes d'identitat.

En cap moment caurem davant les provocacions d'algunes persones que sí que volen la polèmica, ja que d'aquesta forma aconseguen estar presents als mitjans.

Sense més a dir, convidem a conèixer la nostra activitat a l'Ajuntament de Benicarló veient les sessions de plens a la web municipal, a la premsa escrita o seguint el facebook de "Cs Benicarló".

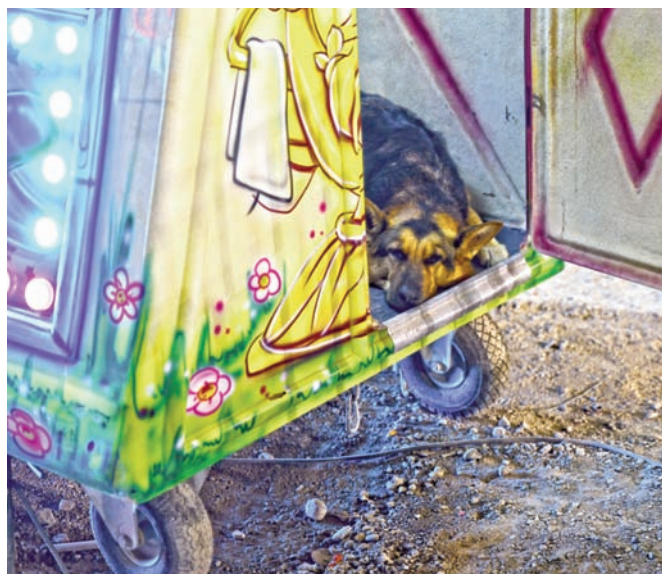
UN DESCANS, S'IL VOUS PLAÏT!

text VICENT T. PERIS

foto JESUSMAESTRO.COM

La veritat és que han estat unes festes molt intenses. Molt. Jo li havia demanat al senyor director gerent d'aqueta gran publicació una setmana més de descans, que no de vacances. Des del meu màxim respecte envers aquest gran empresari, els he d'explicar, estimats lectors, que la seua resposta va ser de tot menys educada. No sé què li va passar pel cap quan li vaig dir. Ara penso, amb tota educació, que allò que li falta a aquest empresari model, nord i guia de les nostres passes i de la nostra trajectòria vital, és una bona repassada per les expertes mans i altres òrgans de la Margot. La veritat és que el vaig veure molt estressat, irritat i li vaig notar una excessiva falta d'urbanitat cap a la meua persona i, per extensió, cap a tota la meua família. No m'importa que es pose amb l'amic de la mama dient-li de tot. Però que em tracte de mantingut, dropo, consentit i poc senderi, no ho trobo just. Que al papa me'l qualifique de calentures banyut i bragasses consentit, em fa mal a l'ànima. Que de la mama em diga que té la vagina juganera i un furor uterí de difícil control, ja curulla la meua capacitat d'aguant. Per a arrodonir lo seu rastre d'improperis, ha qualificat la meua família de viure en l'esperpent continu i òpera bufa constant, digna de ser representada als pitjors tuguris dels barris més degradats del món. Però tot i això, comprenc que lo senyor director gerent també té la seua vida privada i els seus problemes i no els ventoleja com jo. Però, des de la màxima cordialitat, li he de dir que si jo em posés a burxar a la seua vida privada, ja veuríem què passaria. Però seré bo i respectaré la seua intimitat.

Com anava dient, unes festes molt bones. Una vegada més, la Margot va ser l'ama i senyora de les penyes. Va vindre divendres que començaven les festes, i encara està a casa descansant. Ha fet un bon estiu amb això dels creueristes que tant de moda s'han posat i que tenen Barcelona com a parada obligatòria.. "Cguseguistas Buenos pogue cada dia cambio de clientes. Mucho visio en cgusegos". Així és que ha vingut al poble, primer a passar-s'ho bé i després a descansar. Perquè la setmana de festes hem sortir totes les nits i hem dormit de dia. Però això sí, ni un xiquet menor dels vint anys s'ha acostat a ella. Demanava lo carnet a tothom, i com que estava de vacances, s'ha dedicat a regalar bons moments a tots aquells que ella ha volgut. La meua Margot és així, una bellíssima persona per damunt de tot que té un cor que, malgrat les seues generoses glàndules mamàries, no li cap al pit.

Ara, com que alguna cosa els hauré de contar del que ha fet lo nostre estimat equip al llarg de la pretemporada, aniré per feina tot i les poques ganes que tinc de treballar i les moltes que en tinc de descansar i no fer res durant quinze o vint dies.

Ara mateix no me'n recordo de quins partit els he parlat fins ara i tampoc no tinc ganes de mirar-lo, així és que els contaré allò que em sembla siga més interessant de la pretemporada del nostre estimat equip.

Ha hagut de tot. Victòries i derrotes. En principi hem perdut contra equips superiors i hem guanyat contra els teòricament inferiors a nosaltres. Però jo no en faig cas perquè moltes vegades els resultats són enganyosos. Per exemple, lo dia que vam jugar contra La Ràpita, vam perdre per un a cinc. Però per a mi vam jugar molt bé i, ni de lluny ens mereixíem aquell càstig. Els he de confessar que tampoc no he anat a cap partit més, amb la qual cosa poc més els puc contar. La sensació que tinc és que l'equip, si manté l'esquema d'ela temporada passada, juga molt millor. He vist un parell d'incorporacions molt bones, com ara la resta trobo que no ham millorat allò que teníem l'any passat. Tant Philippe com Fabien (els he escrit en la seua grafia original) mantenen llampades de qualitat, però queda clar que els anys no passen de bades.

Suposo que els balanços de la pretemporada sempre són positius, perquè són partits per a anar fent proves i vore quines són les possibilitats que té l'entrenador amb la plantilla. No podem fer cas dels resultats, que no volen dir res. Tot es posa seriós quan comença la temporada de debò, que és aquest proper dissabte a les set de la tarde contra el sempre potent equip del U.D. Vall de Uxó que, per cert, no ha normalitzat lo seu nom con tampoc ho han fet altres equips. A partir d'aquest instant la cosa ja va de debò i és quan s'ha de vore lo rendiment de l'equip.

TENNIS: ALBERT MONTAÑÉS S'IMPOSA A GRIGORIY KOROBAYNIKOV EN EL TORNEIG DE FESTES DE BENICARLÓ

text VICENT FERRER

El tennista de Sant Carles de la Ràpita, Albert Montañés, va aconseguir la victòria en el Torneig de Festes, en imposar-se en dos sets a Grigoriy Korobeynikov, en la pista central del Club de Tennis Benicarló, mentre que Gema Lairon s'imposava a Ariadna Martí, també en dos sets.

i Cintra Subirats. En segona categoria Iván Peña i Miguel Bosch van guanyar a Sergi Marzá i Max Roig per 6-4 i 6-3. Finalment en mixts Cristian Monfort i María Carreró van guanyar per 6-4, 6-7 i 6-3 a Jordi Esquerre i Liliana Vizcarro.

A última hora de la vesprada del dissabte es van lliurar els trofeus a guanyadors i finalistes.

L'experiència de Montañés, que va arribar a ser el 22 de l'ATP, es va imposar davant la joventut del tennista d'Uzbekistan, amb un marcador de 6-3 i 6-1. El primer va aconseguir controlar el partit retornant una vegada i una altra la bola des del fons, amb alguna que una altra deixada i propiciant errors en el rival, encara que aquest, malgrat anar perdent per 5-0 en el primer set, va anotar tres jocs seguits en un intent de reacció, per a acabar cedint en el novè. El segon va ser un calc del primer, però Montañés només va cedir un joc. Més treball li va costar a Gema imposar-se al seu rival, per 6-2 i 6-4.

En el torneig de pàdel, primera categoria, Carlos Monfort i Nacho Vicente es van imposar a David Prats i Pablo Jiménez per 2-6, 6-4 i 7-5; en fèmines Sara Celma i Ariadna Martí van guanyar per 6-0 i 6-1 a Ana Lozano

PESCA: L'EMBARCACIÓ "PATRONETA" GUANYADORA DEL CONCURS DE FESTES DE PESCA AL CURRICÀ

text VICENT FERRER

L'Associació de Pesca "Amics de la Mar" de Benicarló va organitzar l'habitual Concurs de Pesca al Curricà de Festes Patronals.

El diumenge, a les set del matí, amb el mar en mal estat, nou embarcacions es van fer a la mar per a prendre part en el concurs. Després de les tres hores de competició, va resultar guanyadora l'embarcació "Patroneta", seguida de "Xaloc" i "New Pil". Finalitzada la prova, els socis, participants i patrocinadors, es van donar cita en un restaurant de la localitat per a esmorzar i lliurar els premis.

REUNIÓ DE LES ESCOLES DE CICLISME A BENICARLÓ

text VICENT FERRER foto CC DEPORTES BALAGUER

El diumenge, coincidint amb les Festes Patronals, es va celebrar a Benicarló una prova de les Escoles de Ciclisme de Castelló, organitzada pel Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló.

La carrera es va realitzar en un circuit pla i amb llargues rectes al costat de la Pista Municipal de Ciclisme. Va haver-hi moltes proves que es van disputar a l'esprint ja que el circuit era propici per a rodar agrupats. En el lliurament de premis van estar el Regidor d'esports Carlos Flos, les dames de festes i la dama del club Isabel Balaguer.

La pròxima prova a Vila-real el diumenge

Classificacions

Promeses:

Martina Castejón, 43ª gimcana y 7ª fèmina en carrera.

Joel Sancho, 2n gimcana y 4t en carrera.

Cesc Roig, 9é gimcana y 3é en carrera.

Crisanto Sanz, 19é gimcana y 14é en carrera.

Sergi Roca, 39é gimcana y 9é en carrera.

Sergio Forés, 37é gimcana y 19é en carrera.

Emma Conesa, 41ª gimcana y 2ª fèmina en carrera.

David Muñoz, 35é gimcana y 6é en carrera.

Víctor Querol 22é gimcana y 20é en carrera.

Unai Castejón, 10é gimcana y 5é en carrera.

Principiants:

Gonzalo Martínez, 23é gimcana y 22é en carrera.

Joan Folch, 2é gimcana y 24é en carrera.

Paula Merchán, 24ª gimcana y 4ª fèmina en carrera.

Alevins:

Adrián Sancho, 22é en carrera.

Adrià Roca, 7é en carrera.

Nerea Merchán, 3ª fèmina en carrera.

Andrea Lores, 4ª fèmina en carrera.

Infantiles:

Oscar Ortí, 21é gimcana y 4é en carrera.

Izán Monroig, 3é gimcana y 5é en carrera.

Jordi Muñoz, 6é gimcana y 2é en carrera.

DISPUTAT AMB GRAN PARTICIPACIÓ EL TORNEIG INFANTIL D'ESCACS DE LES FESTES PATRONALS

text VICENT FERRER foto CA BENICARLÓ

Un any més, aprofitant les Festes patronals, va tenir lloc el tradicional torneig infantil de partides ràpides, enfront de la porta principal al Mercat Central (en l'interior del qual es van lliurar al final els premis), amb un total de 54 participants, i organitzat pel Club Escacs Benicarló. Jugadors de la província de Tarragona i diverses localitats de la província de Castelló es van acostar a Benicarló per a poder disputar aquest torneig.

Després de set rondes els millors classificats van ser els següents:

Categoria Sub16

- Primer, David Doñate con 7 puntos.
- Segona, Silvia Doñate con 6 puntos.
- Tercer, Gerard Añó con 6 puntos.
- Quart, Diego Zafra con 5 puntos.
- Quint, Joan Pujol con 5 puntos.

Categoria Sub12

- Primer, Albert Robles con 5 puntos.
- Segon, Óscar González con 5 puntos.
- Tercer, Eric Segarra con 5 puntos.

Categorial Sub10

- Primer, Kumar Banerji con 4 puntos.
- Segon, David Teply con 4 puntos.
- Tercer, Xavier Monpel con 4 puntos.

El club dóna les gràcies tots los participants por fer possible aquest torneig.

LA 5K NOCTURNA INAUGURA EL CIRCUIT DE CURSES POPULARS

text AB foto VICENT FERRER

Ja està tot a punt per a la quarta edició de la cursa 5K nocturna que tindrà lloc el pròxim dissabte 8 de setembre, amb un circuit ràpid, urbà i molt atractiu que recorre els principals carrers de la ciutat.

El regidor d'Esports, Carlos Flos, la presidenta d'AFIVINA, Pilar Bayarri i el representant de l'empresa H&J Fitness, Jesús Beltrán, han presentat la cursa 5k nocturna. La jornada esportiva del dissabte 8 de setembre començarà a les 19.30 hores amb les curses de categories inferiors; a les 19.30 hores, la prova de multiesport i categoria benjamí (600 metres); a les 19.45 la prova aleví i infantil (1.700 metres) i a les 20.30 hores la prova del 5k.

La 5k, coordinada per l'Associació de Fibromiàlgia, fatiga crònica i reumatologia del Baix Maestrat (AFIVINA) amb el suport de la Regidoria d'Esports, recorre un circuit urbà amb sortida i arribada a la Plaça de la Constitució, en un trajecte que passarà pel Passeig Marítim, avinguda del Marqués de

Benicarló i la zona portuària com a punt més allunyat, entre d'altres. Els punts per a inscriure's de manera anticipada són els establiments Evasión Sport, Decathlon Vinaròs i la Piscina Municipal de Benicarló, a més de poder fer-ho a través d'Internet en la pàgina www.hj-crono.es, fins al 7 de setembre a les 14.00h. La recollida de les dorsals, xips i bosses per als corredors s'han previst per al mateix dia 8 de setembre a partir de les 17.00 hores als baixos de la Cambra Agrària.

SIGNATURA DEL CONVENI DE COL·LABORACIÓ ENTRE EL VILLARREAL CF I EL BENICARLO BASE FUTBOL

text VICENT T. PERIS fotos AB

Dimecres passat, al Saló de Plens de l'Ajuntament de Benicarló, davant la presència de l'alcalde, Xaro Miralles i del regidor d'esports, senyor Carlos Flos, José Manuel LLaneza, vicepresident del Villarreal CF y Juan Francisco Bosch, president del Benicarló Base Futbol, van signar un important conveni de col·laboració entre ambdós clubs.

Xaro Miralles va donar la benvinguda als signants i es va felicitar per allò que suposa un gran impuls al esport base i a la importància que aquesta fita té per al nostre poble, i més tenint en compte que es tracta d'un equip de la Primera Divisió.

Per la seua part, Juan Francisco Bosch va destacar el seu agraïment al Villarreal CF per haver triat en nostre club com a referent del futbol base a la zona nord de la província. Bosch va destacar que tot plegat és el resultat d'una feina ben feta al llarg dels anys i que aquest conveni és un gran orgull per al club i que l'omple d'il·lusió.

Va concloure l'acte el senyor Llaneza, que va explicar que el seu club va triar l'escola del Benicarló Base Futbol per la seua seriositat i la possibilitat de formació als seus monitors i entrenadors. Va explicar que aquest conveni gira al voltant de tres punts, que són la formació, la possibilitat d'utilitzar els serveis mèdics del club, i una aportació econòmica. Llaneza va destacar que volen "exportar" a l'escola de Benicarló,

com a referent a la zona, la seua forma de formar als xiquets, que siguen persones abans que jugadors.

Aquest conveni també contempla la possibilitat d'organitzar partits amistosos entre ambdós clubs y regalar entrades per a veure alguns partits. Al mateix temps es va anunciar la donació per part del Villarreal CF de vint focus LED per al nostre Municipal Pitxi Alonso.

Per a acabar, i aprofitant l'avinentsa, l'ajuntament hauria de fer alguna cosa més per a canviar el més aviat possible la malmesa gespa del camp que, després de molts anys, sembla més una moqueta que no una catifa que és el que hauria de ser. Tot plegat només per portar l'augment de les lesions i que les cremades per rascades i fregades siguen del més habitual.

